Onvereffenbaar saldotekort?

MS Wanneer rekeninghouders van banken of girodiensten in de rode cijfers zijn komen te staan, is het gebruikelijk dat zij daarop worden geattendeerd met de tactvolle waarschuwing ,,U heeft saldotekort", al dan niet gevolgd door het beleefde verzoek maatregelen te willen treffen opdat die debetpost worde vereffend. En aangezien de voornoemde instellingen, in het belang van de grote en kleine spaarders en beleggers, gespeend zijn van liefdadigheidszin is het hun vaste stelregel dat aan de nalatige cliënt administratiekosten en rente over het verschuldigde in rekening worden gebracht. Dat moge een alleszins normale procedure zijn zo lang de kredietwaardigheid en solvabiliteit van de schuldenaar niet aan twijfel onderhevig zijn, iets heel anders wordt het wanneer het daaraan schort: dan kunnen de niet gehonoreerde verplichtingen ertoe leiden dat beslag wordt gelegd op have en goed van degene die in gebreke is gebleven met het vereffenen van zijn negatieve saldo. Het is dan ook, ter voorkoming van dergelijke drastische ingrepen van de zijde der schuldheren, raadzaam tijdig te zorgen dat onverhoopte saldotekorten naar behoren worden aangevuld.

Vergelijkbare situaties kunnen zich voordoen als de verschuldigde premies voor verzekeringen niet ter rechter tijd zijn voldaan. Ook dan loopt de nalatige gevaar grote en blijvende nadelen te ondervinden en have en goed te verliezen, in het ergste geval zelfs het leven erbij in te schieten zonder enige compensatie voor hen die hadden vertrouwd op de te hunnen gunste gesloten risicodekking. Hoe coulant sommige verzekeringsmaatschappijen misschien mogen zijn, geen weldenkend mens zal het aandurven erop te speculeren dat hij als verzekeringnemer zijn verplichtingen aan de laars kan lappen zonder dat daartegenover verlies van rechten zou worden gesteld. En het is ongetwijfeld verstandig, zich ervan te vergewissen dat de premiebetaling ook metterdaad wordt verricht door degene aan wie die taak werd toebedeeld: op hem zal men immers zelden een grote schade kunnen verhalen die zich voordeed nadat hij het premiebedrag in eigen zak stak of voor andere doeleinden gebruikte!

Al evenzeer ligt het in de rede dat scepsis op haar plaats is tegenover lieden die adviseren de premie niet langer te voldoen en de polis te verscheuren omdat de taxatie van het dreigende gevaar schromelijk overdreven zou zijn, of omdat de aard en de omvang van de premie als ,,verwerpelijk" worden betiteld. Ook in zulke gevallen mag de verzekerde zich wel degelijk afvragen of het ooit nog iets zou kunnen opleveren de gever van een onjuist gebleken advies achteraf aansprakelijk te willen stellen voor dientengevolge geleden schade.

De lezer zal nauwelijks moeilijkheden hebben met het beamen van het vorenstaande. Bedenkelijk is evenwel dat zulke overwegingen in de huidige internationale verhoudingen klaarblijkelijk geen enkel gewicht meer in de schaal kunnen leggen: saldotekorten zijn voor de leden van het Noordatlantische bondgenootschap kennelijk de gewoonste zaak ter wereld geworden, en over het niet nakomen van vrijwillig aanvaarde verplichtingen worden noch tactvolle waarschuwingen, noch pittige aanmaningen verzonden. Beslaglegging of faillissementsaanvragen zijn blijkbaar stappen die niet zijn geoorloofd onder vrienden . . . zelfs niet als die schromelijk in gebreke blijven en schaamteloos klaplopen op partners waarvan bepaald niet kan worden beweerd dat die er zoveel beter voorstaan.

Om de volle omvang van die hachelijke situatie te kunnen overzien, volstaat het even stil te staan bij hetgeen de NAVO-landen bij monde van hun mi-

nisters van defensie overeenkwamen in het begin van december 1977, tijdens hun bijeenkomst in Brussel waar de algemene bezorgdheid werd verwoord over de groeiende dreiging van het Warschau-Pact. Na te hebben geconstateerd dat in de voorafgaande tien jaren de Russische militaire uitgaven jaarlijks waren toegenomen met 4 tot 5% reëel — dat wil zeggen na correctie voor de inflatie — en te hebben vastgesteld dat de krachtsverhoudingen steeds meer ten gunste van de Sovjet-Unie verschuiven, spraken de ministers af hun defensiebegrotingen jaarlijks te zullen verhogen met reëel 3%. Sindsdien hebben de betrokken ministers met grote regelmaat op hun decembervergaderingen uitgesproken dat de vertraging van de economische groei van de Sovjet-Unie en haar energieproblemen niet hebben verhinderd dat daar nog altijd 11 tot 13% van het Bruto Nationaal Produkt aan defensieuitgaven wordt besteed, en dat de reëel 4 tot 5% groei per jaar eveneens is gehandhaafd. Maar in schrijnende tegenstelling stond daartegenover, dat met even grote regelmaat de 3% reële groei door de NAVO-landen niet werd gerealiseerd . . . omdat de economische recessie de regeringen parten speelde. En op de terechtwijzing ,,U heeft saldotekort", wordt dan waarschijnlijk geantwoord dat het momenteel niet schikt de achterstand aan te zuiveren!

Wie de verzekeringspremie niet betaalt, riskeert de kwalijke gevolgen van komende onheilen zelf te moeten dragen. Voor onze nu nog vrije natie zou dat neerkomen op het verliezen van het zelfbeschikkingsrecht, ter waarborging waarvan juist de collectieve verzekering van het defensieve NAVO-bondgenootschap werd gesloten. Het verlagen van de premie is uiteraard wel mogelijk, maar de overheid behoort te beseffen dat zulks onvermijdelijk moet gepaard gaan met een aanmerkelijke vergroting van ,,het eigen risico". Die overheid, belast met de belangenbehartiging van alle onderdanen, màg daarom de verschuldigde premie niet in eigen zak houden of besteden aan ,,iets beters" . . . er is immers niets beters dan het behoud van hetgeen door de bondgenootschappelijke polis wordt gedekt.
Met spanning moet derhalve worden uitgezien naar de toegezegde Defensienota, en in het bijzonder naar de daarin vervatte voornemens betreffende saldotekorten en premieachterstanden!

Militaire Spectator legpenning

Het bestuur van de Koninklijke Vereniging ter Beoefening van de Krijgswetenschap heeft de ter gelegenheid van de viering van het honderdvijftigjarige bestaan van de Militaire Spectator op 29 januari 1982 ingestelde MILITAIRE SPECTATOR LEGPENNING, bedoeld om het schrijven over defensieaangelegenheden te stimuleren, in het thans lopende verenigingsjaar toegekend aan bgen gn

G. C. BERKHOF

ter erkenning van

de vele uitstekende bijdragen in woord en geschrift die hij, onverplicht, heeft geleverd ter verwezenlijking van zijn streven niet slechts de deskundigen doch ook en vooral de grote massa van het terzake vrijwel van inzicht gespeende Nederlandse volk te gidsen door het mijnenveld van de veiligheidsvraagstukken. Met zijn vaardige penvoering in een voor leken alleszins begrijpelijke taal onderscheidde hij zich van de meeste beoefenaren van de militaire professie en stak daarbij tal van erkende publicisten naar de kroon. In de confrontatie met ten opzichte van Defensie soms zeer negatief ingestelde opponenten bewerkstelligden zijn rationele argumentering en heldere verwoording van zijn gedegen analyses menigmaal een ommekeer bij met vooroordelen behepten. De aldus door hem, in beiderlei vormen, uitgedragen informatie heeft grotelijks bijgedragen tot het in positieve zin beïnvloeden van de meningsvorming over Defensie in het algemeen en de Nederlandse krijgsmacht in bondgenootschappelijk verband in het bijzonder.

In de op 15 juni jl. te Harderwijk gehouden bijeenkomst werd de legpenning door de voorzitter, kol art H. A. Couzy, uitgereikt.